

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΝΑ

Όποιοι κι αν είστε, όπου κι αν ζείτε, όποιοι κι αν σας κυνηγούν, πρέπει να ξέρετε ότι, πολλές φορές, αυτό που δεν διαβάζετε είναι εξίσου σημαντικό με αυτό που διαβάζετε. Για παράδειγμα, αν περπατάτε στο βουνό και δεν δείτε την πινακίδα που γράφει «Προσοχή γκρεμός», γιατί έχετε αφαιρεθεί διαβάζοντας ένα βιβλίο με ανέκδοτα, ξαφνικά μπορεί να συνειδητοποιήσετε ότι περπατάτε στον αέρα και όχι σε στέρεο έδαφος. Αν φτιάχνετε μια πίτα για τους φίλους σας ενώ ταυτόχρονα διαβάζετε ένα άρθρο με τίτλο «Πώς να φτιάξετε μια καρέκλα» και όχι κάποιο βιβλίο μαγειρικής, το πιθανότερο είναι η πίτα σας να έχει γεύση ξύλου και καρφιών και όχι τραγανής γέμισης με φρούτα.

Αν πάλι συνεχίσετε να διαβάζετε το συγκεκριμένο βιβλίο αντί για κάποιο άλλο, πιο ευχάριστο, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα καταλήξετε να βογκάτε από απελπισία και σίγουρα όχι να χοροπηδάτε από τη χαρά σας. Επομένως, αν έχετε έστω και ελάχιστη αίσθηση λογικής, θ' αφήσετε αυτό το βιβλίο και θα διαλέξετε ένα άλλο. Μπορώ να σας προτείνω κάποιο. Έχει τίτλο *Το μικρούτσικο ξωτικό* και αφηγείται την ιστορία ενός μικροσκοπικού πλάσματος που τρέχει γύρω γύρω στη Χώρα των Παραμυθιών και ζει κάθε λογής χαριτωμένες περιπέτειες. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι μάλλον είναι καλύτερο να επιλέξετε το *Μικρούτσικο ξωτικό* και να χοροπηδήσετε από τη χαρά σας διαβάζοντας τα υπέροχα πράγματα που συνέβησαν σ' αυτό το πλάσματάκι της φαντασίας σε μια επινοημένη τοποθεσία, και όχι το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας, και να κλάψετε πικρά για τα τρομερά πράγματα που συνέβησαν στα ορφανά Μποντλέρ στο χωριό στο οποίο γράφονται αυτές οι λέξεις. Η αθλιότητα, η συμφορά και η προδοσία που κρύβονται στις σε-

λίδες αυτού του βιβλίου περιέχουν τόση φρίκη που είναι σημαντικό να μη διαβάσετε ούτε λέξη παραπάνω απ' ό,τι διαβάσατε ήδη.

Τη στιγμή που αρχίζει αυτή η ιστορία τα ορφανά Μποντλέρ σίγουρα θα εύχονταν να μην είχαν διαβάσει την εφημερίδα που είχαν μπροστά στα μάτια τους. Ξέρετε φυσικά ότι οι εφημερίδες είναι μια συλλογή υποθετικά αληθινών γεγονότων, γραμμένων από συγγραφείς που είτε τα είδαν οι ίδιοι να συμβαίνουν είτε μίλησαν με ανθρώπους που τα είδαν να συμβαίνουν. Αυτοί οι συγγραφείς ονομάζονται δημοσιογράφοι και, όπως οι τηλεφωνήτριες, οι κρεοπώληδες, οι μπαλαρίνες και οι ιπποκόμοι, μερικές φορές κάνουν λάθη. Προφανώς αυτό συνέβη και στην περίπτωση του πρωτοσέλιδου της πρωινής εφημερίδας *Ημερήσια Ακριβολογία*, την οποία διάβαζαν τα ορφανά Μποντλέρ στο γραφείο του κυρίου Πόε. «ΔΙΔΥΜΑ ΑΠΑΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΜΗ ΟΜΑΡ», έγραφε το πρωτοσέλιδο, και τα τρία αδέρφια κοιτάχτηκαν κατάπληκτα μπροστά στα λάθη που

είχαν κάνει οι δημοσιογράφοι της *Ημερήσιας Ακριβολογίας*.

«Τα δίδυμα Ντάνκαν και Ιζαντόρα Κουαγκμάιρ», διάβασε δυνατά η Βάιολετ, «τα μόνα διασωθέντα μέλη της οικογένειας Κουαγκμάιρ, απάχθηκαν από τον διαβόητο Κόμη Ομάρ. Ο Ομάρ καταζητείται από την αστυνομία για πολλά φριχτά εγκλήματα και είναι εύκολα αναγνωρίσιμος από το ένα μακρύ φρύδι του και το τατουάζ που παριστάνει ένα μάτι στον αριστερό αστράγαλό του. Ο Ομάρ απήγαγε επίσης, για άγνωστους λόγους, την Εσμέ Σκουάλωρ, την έκτη σημαντικότερη χρηματοοικονομική σύμβουλο της πόλης». Μπλιαχ!»

Φυσικά η λέξη «Μπλιαχ!» δεν υπήρχε στο άρθρο. Ήταν κάτι που είπε η Βάιολετ για να εκφράσει ότι ένιωθε τόσο ανηδία ώστε δεν ήθελε να συνεχίσει να διαβάζει.

«Αν κάποια εφεύρεσή μου ήταν τόσο επιπόλαια φτιαγμένη όσο ο τρόπος που γράφονται τα άρθρα σ' αυτή την εφημερίδα, σίγουρα θα διαλυόταν αμέσως», είπε.

Η Βάιολετ, δεκατεσσάρων ετών, η μεγαλύτερη από τα αδέρφια Μποντλέρ, ήταν εξαιρετική εφευρέτρια και περνούσε αρκετό χρόνο σχεδιάζοντας νέες μηχανικές συσκευές, με τα μαλλιά της δεμένα με μια κορδέλα για να μην πέφτουν στα μάτια της.

«Κι εγώ, αν διάβαζα με τόσο επιπόλαιο τρόπο, σίγουρα δεν θα θυμόμουν ούτε ένα γεγονός», πρόσθεσε ο Κλάους.

Ο Κλάους, ο μεσαίος Μποντλέρ, που ήταν σχεδόν δεκατριών, είχε διαβάσει περισσότερα βιβλία από κάθε άλλο παιδί της ηλικίας του. Σε πολλές κρίσιμες στιγμές οι αδελφές του είχαν βασιστεί σ' εκείνον για να θυμηθεί ένα χρήσιμο γεγονός από κάποιο βιβλίο που είχε διαβάσει ακόμα και χρόνια πριν.

«Άδι!» είπε η Σάνι.

Η Σάνι, η μικρότερη από τα αδέρφια Μποντλέρ, ήταν μωρό – λίγο μεγαλύτερη από ένα καρπούζι. Και όπως όλα τα μωρά, έτσι και η Σάνι έλεγε λέξεις που πολλές φορές ήταν δύσκολο να

τις καταλάβει κανείς, όπως το «Άδι!» που σήμαινε κάτι σαν: «Κι αν εγώ χρησιμοποιούσα τόσο επιπόλεια τα τέσσερα μεγάλα δόντια μου, δεν θα είχα αφήσει πουθενά ούτε ένα σημάδι!».

Η Βάιολετ μετακίνησε την εφημερίδα κοντά σ' ένα από τα φωτιστικά που είχε στο γραφείο του ο κύριος Πόε κι άρχισε να μετράει τα λάθη που υπήρχαν στις ελάχιστες προτάσεις που είχε διαβάσει.

«Πρώτον, οι Κουαγκμάιρ δεν είναι δίδυμα. Είναι τρίδυμα. Το γεγονός ότι ο αδελφός τους χάθηκε στη φωτιά που σκότωσε τους γονείς τους δεν σημαίνει ότι έχασαν την ταυτότητά τους», επισήμανε.

«Φυσικά», συμφώνησε ο Κλάους. «Και τους απήγαγε ο Κόμης Όλαφ, όχι ο Κόμης Ομάρ. Δεν μας έφτανε που ο Όλαφ αλλάζει διαρκώς μεταμφιέσεις, τώρα η εφημερίδα αλλάζει και το όνομά του».

«Εσμέ!» πρόσθεσε η Σάνι και τα αδέλφια της έγνεψαν καταφατικά.

Η μικρότερη Μποντλέρ μιλούσε για το σημείο

του άρθρου στο οποίο αναφερόταν η Εσμέ Σκουά-
 λορ. Η Εσμέ και ο σύζυγός της Ζερόμ είχαν υπάρ-
 ξει πρόσφατα κηδεμόνες των Μποντλέρ και τα
 παιδιά είχαν δει με τα ίδια τους τα μάτια ότι η
 Εσμέ σε καμία περίπτωση δεν είχε απαχθεί από
 τον Κόμη Όλαφ. Τον είχε βοηθήσει κρυφά στο
 δαιμόνιο σχέδιό του και την τελευταία στιγμή εί-
 χε αποδράσει μαζί του.

«Και το “για άγνωστους λόγους” είναι το με-
 γαλύτερο λάθος απ’ όλα», είπε λυπημένα η Βάιο-
 λετ. «Οι λόγοι δεν είναι άγνωστοι. *Εμείς* τους ξέ-
 ρουμε. Ξέρουμε γιατί η Εσμέ, ο Κόμης Όλαφ και
 όλοι οι συνεργάτες του έχουν κάνει τόσο φριχτά
 πράγματα. Γιατί είναι φριχτοί και οι ίδιοι».

Η Βάιολετ άφησε κάτω την *Ημερήσια Ακρι-
 βολογία*, κοίταξε γύρω στο γραφείο του κυρίου
 Πόε κι έβγαλε, ταυτόχρονα με τ’ αδέρφια της,
 έναν θλιμμένο βαθύ αναστεναγμό. Τα ορφανά
 Μποντλέρ αναστέναζαν όχι μόνο για όσα είχαν
 διαβάσει αλλά και για όσα δεν είχαν διαβάσει. Το
 άρθρο δεν ανέφερε ότι και οι Κουαγκμάιρ και οι

Μποντλέρ είχαν χάσει τους γονείς τους σε τρομερές πυρκαγιές, ότι και τα δύο ζευγάρια των γονιών είχαν αφήσει πίσω τους τεράστιες περιουσίες και ότι ο Κόμης Όλαφ κατέστρωνε δαιμόνια σχέδια για να πάρει αυτές τις περιουσίες στα χέρια του. Η εφημερίδα δεν ανέφερε ότι τα τρίδυμα Κουαγκμάιρ είχαν απαχθεί τη στιγμή που βοηθούσαν τους Μποντλέρ να ξεφύγουν από τα νύχια του Κόμη Όλαφ και ότι οι Μποντλέρ είχαν σχεδόν καταφέρει να σώσουν τους Κουαγκμάιρ μόνο και μόνο για να τους δουν ξανά να φεύγουν μακριά. Οι δημοσιογράφοι που έγραψαν το άρθρο δεν ανέφεραν το γεγονός ότι ο Ντάνκαν Κουαγκμάιρ, που ήταν κι εκείνος δημοσιογράφος, και η Ιζαντόρα Κουαγκμάιρ, που ήταν ποιήτρια, είχαν ο καθένας από ένα σημειωματάριο που το έπαιρναν μαζί τους όπου κι αν πήγαιναν. Και ακόμη, ότι στα σημειωματάριά τους είχαν γράψει το φοβερό μυστικό που είχαν ανακαλύψει για τον Κόμη Όλαφ, ότι το μόνο που ήξεραν οι Μποντλέρ γι' αυτό το μυστικό ήταν τα αρχικά Ε.Π.Σ. και ότι η Βάιολετ,

ο Κλάους και η Σάνι σκέφτονταν διαρκώς αυτά τα τρία αρχικά και τι φριχτά πράγματα μπορούσαν να σημαίνουν. Όμως, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, τα ορφανά Μποντλέρ δεν είχαν διαβάσει λέξη στην εφημερίδα για το γεγονός ότι τα τριδύμα Κουαγκμάιρ ήταν φίλοι τους και ότι τα τρία αδέρφια ανησυχούσαν πολύ για εκείνους και ότι κάθε βράδυ, καθώς προσπαθούσαν να κοιμηθούν, το μυαλό τους γέμιζε από σκέψεις για το τι μπορούσε να είχε συμβεί στους φίλους τους, οι οποίοι ήταν ουσιαστικά το μόνο χαρούμενο γεγονός στη ζωή τους από τότε που έμαθαν τα νέα για την πυρκαγιά η οποία σκότωσε τους γονείς τους ανοίγοντας την αυλαία των ατυχών γεγονότων που τους ακολουθούσαν όπου κι αν πήγαιναν. Ίσως το άρθρο στην *Ημερήσια Ακριβολογία* δεν ανέφερε αυτές τις λεπτομέρειες γιατί ο δημοσιογράφος που το έγραψε τις αγνοούσε ή τις θεώρησε ασήμαντες, όμως οι Μποντλέρ τις ήξεραν. Έτσι τα τρία παιδιά κάθισαν για λίγο και σκέφτηκαν, χωρίς να μιλούν, αυτές τις πολύ πολύ σημαντικές λεπτομέρειες.

Ο βήχας που ακούστηκε από την πόρτα τούς έβγαλε από τις σκέψεις τους. Οι Μποντλέρ γύρισαν και είδαν τον κύριο Πόε να βήχει σ' ένα λευκό μαντίλι. Ο κύριος Πόε ήταν τραπεζίτης και τον είχαν ορίσει υπεύθυνο για τη φροντίδα των παιδιών μετά την πυρκαγιά, όμως, λυπάμαι ειλικρινά που το λέω αυτό, ήταν εξαιρετικά επιρρεπής σε λάθη – που στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει: «έβηχε διαρκώς και είχε υποβάλει τα τρία ορφανά Μποντλέρ σε μια σειρά από επικίνδυνες δοκιμασίες». Ο πρώτος κηδεμόνας που είχε βρει ο κύριος Πόε για τα παιδιά ήταν ο ίδιος ο Κόμης Όλαφ και η πιο πρόσφατη κηδεμόνας η Εσμέ Σκουάλορ, ενώ ενδιάμεσα είχαν περάσει από διάφορες εξίσου δυσάρεστες περιπτώσεις. Εκείνο το πρωί υποτίθεται ότι τα παιδιά θα μάθαιναν ποιο ήταν το καινούργιο τους σπίτι, αλλά μέχρι τότε το μόνο που είχε συμβεί ήταν οι συνεχείς κρίσεις βήχα του κυρίου Πόε και η κακογραμμένη εφημερίδα που είχαν διαβάσει.

«Καλημέρα, παιδιά», είπε ο κύριος Πόε. «Λυ-

πάμαι που σας άφησα να περιμένετε, όμως από τότε που πήρα προαγωγή και έγινα Αντιπρόεδρος της τράπεζας για τις Υποθέσεις Ορφανών είμαι πολύ πολύ απασχολημένος. Άλλωστε δεν ήταν εύκολο να σας βρω καινούργιο σπίτι».

Έφτασε μπροστά στο γραφείο του, που ήταν γεμάτο από στοίβες χαρτιών, και κάθισε σε μια μεγάλη καρέκλα.

«Έκανα μια σειρά τηλεφωνημάτων σε διάφορους μακρινούς συγγενείς σας, όμως όλοι έχουν μάθει για τα τρομερά πράγματα που συμβαίνουν όπου κι αν πηγαίνετε. Ασφαλώς λόγω του Κόμη Όλαφ διστάζουν να σας αναλάβουν. Παρεμπιπτόντως, “επιφυλακτικός” σημαίνει “νευρικός”. Υπάρχει κάτι ακόμα...»

Τη φράση του κυρίου Πόε διέκοψε το δυνατό και κακόηχο κουδούνισμα ενός από τα τρία τηλέφωνα πάνω στο γραφείο του. «Με συγχωρείτε», είπε στα παιδιά ο τραπεζίτης και σήκωσε το ακουστικό. «Πόε εδώ. Οκ, Οκ, Οκ. Το ήξερα. Οκ. Οκ. Σας ευχαριστώ, κύριε Φέγκιν».